

МОЖЛИВОСТІ ПАРТНЕРСТВА ТА ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ В ЕКОЛОГІЧНІЙ СФЕРІ

Агєєнко Ю.С. (Доценко Ю.С.), Кульпанова А.Г.

здобувачі вищої освіти

освітньо-професійної програми

«Облік і оподаткування»

зі спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

другий (магістерський) рівень вищої освіти

заочної форми навчання

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв, Україна

Загострення екологічних проблем в світі обумовило необхідність формування міжнародного вектору екологічної політики як вищого рівня її системної побудови в кожній країні, чіткої спадкоємності в ієрархічній побудові її реалізації, формування екологічно усвідомленого управління, запровадження дієвих механізмів, що відповідають цілям та завданням міжнародного співробітництва в сфері охорони довкілля. З 25 по 29 січня у швейцарському м. Давос в онлайн-режимі відбувався Всесвітній економічний форум (ВЕФ). Треба зазначити, що цього року форум у Давосі відзначає своє 50-річчя. Своім народженням він зобов'язаний професору економіки К. Швабу, який мріяв про створення дискусійного майданчика для обговорення світових проблем. Раніше він носив назву Європейський форум менеджменту, але в 1987 р. змінив своє найменування на сьогоднішнє.

Разом з міждержавними питаннями та питаннями боротьби з пандемією однією з найважливіших тем для обговорення стала проблема економічного відновлення після коронавірусної кризи та загроза кліматичних змін. Зазначалося, що пандемія COVID-19 яскраво продемонструвала та загострила ризики, з якими зіштовхнулося людство. Крім того, саме сьогодні світ почав спостерігати за наслідками загрози зміни клімату: урагани, посуха, спека, продовольча криза та інфекційні хвороби. На думку спікерів, для того щоб уникнути кліматичної катастрофи, людство має діяти вже нині, інакше буде просто пізно. Спікери обговорили шляхи та заходи, необхідні для адаптації до кліматичних змін та боротьби з ними [1].

За словами Г.Тунберг, ситуація у світі у сфері екології лише погіршується, і тому необхідні екстрені дії для боротьби зі зміною клімату.

Юна екоактивістка зазначила, що таких заходів, як, наприклад, висадка дерев, про яку раніше згадував президент США Дональд Трамп, недостатньо для вирішення проблеми. «Саджати дерева - це добре, звісно, але цього практично ніде недостатньо для того, щоб вирішити всі проблеми. Це не може замінити реального зменшення наслідків зміни клімату або відродження дикої природи», - додала вона. Спікери зазначили, що проблема зміни клімату та глобального потепління стає критичною. «Лідери багатьох країн неодноразово

обіцяли виконати встановлені цілі досягнення кліматичної нейтральності. Але зараз варто перейти від обіцянок до реальних дій», – зазначив керівник Всесвітньої метеорологічної організації П.Таалас [1].

«Негативні тенденції в стані екології планети спостерігаються вже протягом тривалого часу, навіть попри те, що багато країн намагаються встановлювати та реалізувати важливі кліматичні цілі. Це означає, що варто приділяти більше уваги проблемам екології. Одним з найкращих шляхів адаптуватися до змін клімату можуть стати більш активні інвестиції в реалізацію кліматичних цілей», – додав П.Таалас, зазначивши, що прогнози аналітиків щодо кліматичних змін можуть бути неточними, оскільки глобальна система спостереження є недостатньо потужною, тому цілком ймовірно, що людство недооцінює реальні масштаби загрози.

Вплив на природне середовище відбувається через відновлення, відтворення та охорону навколишнього середовища в межах реальних екологічних стратегій і завдань, що формують суспільно значущу необхідність та потребу у збереженні довкілля з врахуванням відповідних економіко-організаційних реалій та термінів виконання. Сутність завдань в цій сфері досить різноманітна як за своїм складом, відношенням до елементів природного капіталу, так і за ієрархічним рівнем вирішення. Більш того, стратегічне бачення проблеми раціонального природокористування стрімко змінюється у відповідності до поглиблення існуючих проблем, розширення негативних соціо-економіко-екологічних ефектів, ускладнення вирішення виникаючих проблем, необхідності переходу від домовленостей та окреслення реальних тенденцій до невідкладної реалізації конкретних заходів. Чим вище рівень вирішення проблеми та складніші умови, тим більші вимоги пред'являються до законодавчої бази та організаційного забезпечення її реалізації в країні.

Глобалізація світової економіки, посилюючи економічну взаємозалежність країн світу, поєднує спільні зусилля у подоланні негативних наслідків прискореного зростання сучасного виробництва та споживання. Врахування екологічного імперативу у міжнародних відносинах суттєво змінило ставлення країн світу до нових вимог у забезпеченні екологічної безпеки та поставило нові завдання перед Україною. Це передбачає як безпосередню активну участь країни в міжнародній координації узгодженої екологічної політики, так і створення умов для реалізації прийнятих зобов'язань на національному рівні. З огляду на декларативність і слабку реалізацію векторів світового економічного розвитку визначення сутності політики міжнародного екологічного співробітництва та умов для її реалізації на національному рівні стає невідкладним питанням. Це є підґрунтям для визначення принципів, вимог, форм, інституційного забезпечення політики природокористування та охорони навколишнього середовища на міжнародному рівні екологічного управління [3].

Розвиток міжнародного співробітництва створює передумови руху до означених цілей спільним шляхом, але по узгодженим національним правилам, що в світовому масштабі започатковує нову цивілізаційну парадигму розвитку. Але на цьому шляху багато протиріч між економікою та екологією, економікою

та політикою, політикою та екологією, які породжують у міжнародному вимірі проблеми пошуку раціональних економіко-екологічних рішень, превентивних дій, розподілу відповідальності тощо. Участь у цих процесах кожної країни обов'язкова та невідкладна, а форма та вектори участі визначатимуться реаліями подальшого світового економічного розвитку, міжнародного співробітництва в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь, переваги міжнародного права над внутрішнім правом в області охорони довкілля та використання природних ресурсів.

Бібліографічний список:

1. Ворошилов О. Всесвітній економічний форум у Давосі-2021 [Електронний ресурс] /О. Ворошилов // Україна: події, факти, коментарі. – 2021. – №2. – С. 11–17. – Режим доступу: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2021/ukr2.pdf>.
2. Морозова В.Н. Світова екологічна політика та міжнародне екологічне партнерство [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://txtb.ru/23/index.html>
3. Вишневська О.М. Екологічні пріоритети у розвитку країни Інноваційна економіка,2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу:<http://irbis-nbuv.gov.ua>

*Науковий керівник:
д-р економічних наук, професор,
декан обліково-фінансового факультету
Вишневська О.М.*